

[Skatteministeren]

Jeg synes, det var rigtigt at prioritere opgaven sådan, at det, der først og fremmest var fornødent, var det fremadrettede.

Pia Gjellerup (S):

Når jeg spurgte om motiverne og fik et svar, som jeg egentlig nok havde ventet, nemlig at ministeren ikke ville gisne om det, kunne det give det indtryk, at den helt klare forudsætning, man har arbejdet under i Skatte- og Afgiftsstyrelsen, og som man har skrevet til ministeren, er en arbejdshypotese, som i den grad har presset kreativiteten frem.

I øvrigt vil jeg gerne spørge ministeren, om det ikke er rimeligt at overveje motiver, når der bliver begået forhold, som det bliver påpeget bagefter er i strid med enhver regel om sådanne forhold. Når det drejer sig om spørgsmål af denne karakter uden for huset i lignende sammenhænge, vil man vel netop interessere sig for, hvad der er baggrunden for, at man har lavet sådanne omposteringer.

Ole Espersen (S):

Ministeren præciserede med rette, at det politiske ansvar naturligvis påhviler ham. Og på den baggrund synes jeg, det er overordentlig overraskende, at en så klar overtrædelse af reglerne i forhold til det Folketing, som ministeren tjener, nemlig den overtrædelse, der var tale om ved omposteringen og afholdelsen af ubevilgede udgifter, ikke får ministeren til allerede i november i hvert fald at reagere med et krav om en undersøgelse og en forklaring. Det er dog ministerens væsentligste opgave at sørge for, at de udgifter, der afholdes, er hjemlede, og at der ikke foregår ureglementerede retsstridige omposteringer.

Jeg forstår, at ministeren her har været meget tålmodig og har sagt: Lad os nu vente 3-4 måneder og se på den endelige rapport. Det, der er sket i ministeriet, har jo ikke noget som helst at gøre med den endelige rapport; det er ministerens eget politiske ansvar. Og jeg vil gerne gentage spørgsmålet: Hvorfor har iværksættelsen af en undersøgelse skullet vente 3-4 måneder?

I øvrigt fik jeg ikke svar på mit spørgsmål om, hvornår ministeren rent faktisk blev bekendt med denne sag, ikke blot med Rigsrevisionens udkast til rapport. Hvornår blev ministeren bekendt med selve omposteringens eksistens? Var det ikke før november 1989?

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Fru Pia Gjellerup siger, at det må være naturligt for en minister at interessere sig for, hvad der er baggrunden for det, der er sket. Det er jeg enig i, og det har jeg også bekræftet. Jeg har blot grebet opgaven sådan an, at det først fornødne var at sikre det fremadrettede, at gentagelser ikke opstår; dernæst går jeg i gang med at undersøge, hvad der er baggrunden.

Det fører mig frem til et svar på hr. Ole Espersens spørgsmål. Det er jo ikke sådan, at jeg har afventet, at jeg fik en forklaring. Statsskattedirektoratet har haft lejlighed til at udtale sig om udkastet til Rigsrevisionens beretning. Denne udtalelse skulle Rigsrevisionen selvsagt have lejlighed til at vurdere som et partsindlæg, før Rigsrevisionen gjorde sin beretning færdig. Det må også være min pligt som minister at lade den, der bliver kritiseret, komme til orde og give udtryk for sit synspunkt. Da jeg så den 13. februar 1990 blev gjort bekendt med Rigsrevisionens endelige beretning og den kritik og karakteren af kritikken, der er indeholdt i Rigsrevisionens egen beretning, måtte jeg gå i gang med også at undersøge, hvorledes det kunne ske.

Sluttelig skal jeg gentage, hvad jeg allerede har svaret hr. Ole Espersen, nemlig at jeg blev bekendt med selve sagens eksistens i forbindelse med forelæggelsen af Rigsrevisionens udkast til beretning.

Ole Espersen (S):

Jeg forstod, at ministeren har tøvet, fordi han ville lade den kritiserede part, eller angrebne part, få lejlighed til at give udtryk for sit synspunkt.

Men så kan det jo ikke være svært at svare på fru Pia Gjellerups spørgsmål om, hvad motiverne har været, for det må fremgå af akterne, når den angrebne, kritiserede part har haft lejlighed til at forklare sig, og derved, må vi gå ud fra, givet udtryk for motiverne for de forkerte posteringer.

Pia Gjellerup (S):

Kan ministeren bekræfte, at hvis det havde været en sag i det private erhvervsliv mellem en erhvervsvirksomhed og Skatteministeriet, hvor man havde foretaget disse omposteringer og man fra skattemyndighedernes side havde haft mulighed for at konstatere, at der rent faktisk